

DUMINICĂ, 3 Septembrie

09-10 Rugăciune
10-10:45 Studiu biblic
10:45-12 Serviciu divin
18-20 Serviciu divin

JOI, 7 Septembrie

18-19 Rugăciune cu frații

VINERI, 8 Septembrie

18-19 Rugăciune cu surorile
19-21 Serviciu divin

În fiecare duminică după-masă, de la orele 17:30 la 18, biblioteca bisericii vă stă la dispoziție. Domnul să binecuvinteze și lucrarea aceasta.

Haideți să îi aducem în continuare înaintea lui Dumnezeu, în rugăciune și în post, pe frații și surorile noastre care suferă din punct de vedere fizic:

Bărburescu Steluța
Ioan Timișan
Petrică Ștefan
Gina Pop
Ana Cadar
Fibia Vidican
Mariana Huluban
Ligia Briscan

ANUNȚURI

În această perioadă în cadrul bisericii noastre are loc acțiunea Ghiozdanul. Aceasta constă în pregătirea unui ghiozdan (nu neapărat nou, dar care să mai poată fi folosit), care să cuprindă câteva din rechizitele de bază pentru începutul de an școlar: diferite caiete (matematică, dictando, biologie, geografie, muzica), penar, ustensile de scris. Scopul acțiunii este acela de a da o mâna de ajutor familiilor nevoiașe aflate în bisericile mai mici din județ (și nu numai).

Persoane de contact: sora Aurica Voichescu și sora Cerasela Vrăjitor.

Dumnezeu să binecuvinteze dorința fiecărui de a se implica în această formă de slujire!

Ne rugăm și dăruim pentru
proiectul social al bisericii, iar
Dumnezeu ne va binecuvânta !

Frenț Daniel – 29.08
Negrei Tiberiu – 03.09
Bledea Ioan – 04.09
Rîncu Ioan – 04.09
Bumb Ștefan – 05.09
Teședan Marinela – 05.09
Cocîrteu Simona – 07.09
Sâmtion Lena – 07.09
Stan Nicolae – 07.09
Roșca Gavrila – 08.09
Cazan Andrei – 09.09
Dragan Victoria – 09.09
Mailath Andrada – 09.09
Parau Valentin – 09.09

Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el, și el, cu Mine. - Apocalipsa 3:20

Vă stăm la dispoziție pentru nevoie dvs. spirituale:

Pastor Ioan Cocîrteu: 0744 779 250
Pastor Moise Vrăjitor: 0744 799 596

Colectivul de redacție:

Ionela Liuba, Simona Cocîrteu, Mircea Liuba, Alin Zanfirescu.
Pentru sugestii/propunerii: buletinduminical@biserica2.ro

**SĂ NE LĂUDĂM
CU CRUCEA**

În ce mă privește, departe de mine gîndul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine și eu, față de lume!
(Galateni 6:14)

Crucea reprezintă apogeul lucrării Domnului Isus Hristos pentru mântuirea oamenilor. În ea se găsește răspunsul lui Dumnezeu la problema păcatului. Mii de oameni au fost crucificați, însă Omul acesta a fost altfel. Jertfa Lui pentru noi constituie esența istoriei mântuirii.

Sunt destul de mulți oameni care preferă mai degrabă să-și poarte o viață întreagă păcatele decât să admită că au păcatuit împotriva Dumnezeului cerului și că numai El îi poate ierta și mântui. În urmă cu câțiva ani, am citit despre reacția pe care a avut-o odată un sceptic într-o catedrală. Când corul a început să intoneze: „Agnus Dei” (n. t. - partea finală a misei catolice), „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”, el a ieșit din catedrală în fugă, înjurând și exclamând: „Ce-ar fi să fie adevarat!” ... Si chiar, este adevărat!

Noi știm ce simțăminte are Dumnezeu față de noi. Știm că El este sursa, izvorul oricărui lucru bun, că dragostea Sa este mai tare decât ura, mai puternică decât păcatul, mai neîndupăcată decât focul iadului. Iubirea Sa ne este suficientă chiar și în cea mai disperată situație în care ne-am putea găsi. Prin cruce, El ne transmite că nu vrea să renunțe la noi ori să ne lase în voia păcatului și a morții. El nu-și pierde niciodată răbdarea și ne așteaptă să acceptăm mântuirea și refacerea. El ne dezvăluie planul Său de a ne răscumpăra prin jertfa Unuia dintre membrii Divinității: prin Fiul Său, care a privit speriat la abisul despărțirii eterne de Tatăl Său, dar care a refuzat să ne lase pradă morții veșnice.

John Newton a fost căpitanul unui vas ce transporta sclavi din Africa în America. Mai târziu, L-a cunoscut pe Hristos și a devenit preot în Biserica Anglicană. Înainte de a muri, și-a scris singur epitaful:

„John Newton, slujitor al bisericii, odinioară un necredincios, și un libertin, ajuns rob al sclavilor din Africa, a fost, prin îndurarea îmbelșugată a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos, ținut în viață, refăcut, iertat, rânduit să predice credința pe care multă vreme a încercat să o distrugă.”

Harul și îndurarea lui Dumnezeu reprezintă tot ce avem mai de preț în viață!

Edward Heppenstall

Nu era nicidecum un personaj oarecare. A pătruns în istorie printr-o ușă întredeschisă... I-am urmărit doar plecarea. De fapt, acest Baraba e omul care a fost văzut doar plecând, dispărând nu se știe unde. Imaginea lui e una... cenușie, neclară, însă încărcată, nu știu de ce, de negativ. Probabil mulți oameni construiesc această imagine comparând personajul cu persoana lui Isus. Indiferent de circumstanțe, Isus ar fi fost condamnat la moarte. Cu Baraba sau fără el, istoria s-ar fi derulat la fel. De ce importanța lui Baraba în toată povestea tinde spre zero... ?

V-ați gândit vreodată ce s-ar fi întâmplat dacă Isus era cel ales să fie liber? Isus pe care îl cunoaștem astăzi, ar fi acceptat situația în felul acesta? Oricum ar fi fost, juridic vorbind, Isus nu a murit în locul lui Baraba. Și nici Baraba, dacă ar fi fost el alesul pentru răstignire, nu ar fi murit în locul lui Isus. De ce totuși a fost ales acest Baraba să fie amintit de-a lungul secolelor? Cred că este reprezentativ pentru o anume categorie de oameni. Baraba cunoștea un mare adevăr, pe care îl cunoșteau mai toți evreii la ora aceea: lui Isus nu l se găsise nici o vină! Era însă acesta un motiv pentru Baraba de a refuza eliberarea? Sau poate că viața îi transmitea un mesaj simplu...: „Baraba, ești un norocos!”

Eu cred că în toată scena răstignirii există un gest care desparte lumea în două categorii: a privi în ochi pe Isus. „A privi în ochi”, de data asta, înseamnă a deveni conștient că în următoarea secundă vei lua o hotărrire. În strigătele multimii întărâtate la a alege, agitația soldaților romani, îngrijorarea de pe fețele conducătorilor evrei și ale conducătorilor romanilor, Baraba cred că a simțit singurul loc situat „deasupra” evenimentului. Fără acel punct, totul s-ar fi armonizat (nu știu dacă putem vorbi despre armonie în ce privește scenariile răului) într-o manifestare a răutății, minciunii și înselătoriei. E vorba despre chipul lui Isus. Cred că Baraba a ales să nu privească acel chip. E ca și când ar fi intuit că o privire în direcția aceea ar însemna schimbare și responsabilitate..., ar fi însemnat poate să își recunoască felul de viețuire de până atunci și i-ar fi răpit bucuria „eliberării”, acelei eliberări nemeritate, rezultat nu a dragostei unui popor față de ai săi, ci a urii față de Cineva care a ales să fie altfel.

Astăzi, „altfel” tinde să devină un simbol al libertății. Dar nu orice „altfel” merită asta. Poți alege să fii altfel în bine și poți alege să fii altfel în rău.

A existat mereu în istorie o categorie de oameni „Baraba”, oameni care au preferat să privească la direcțiile indicate de multime în societate, politică sau religie. Oameni care au dispărut în istorie fără să lase urme, poate doar gustul amar al unei vieți trăite degeaba. Oameni care au știut întotdeauna că orice privire îndreptată înspre Isus le-ar schimba viața și le-ar reda libertatea.

Dar aici nu e vorba de tine, cititorule, aici e vorba de altcineva. E vorba despre acel Baraba care a murit răstignit în ziua morții lui Isus, pe o cruce de nimeni neînțeleasă.

Expresia „poartă-ți crucea!” nu a călătorit ușor de-a lungul generațiilor. Cere o definiție și vei auzi uneori: „Crucea mea este slujba mea, căsătoria mea nefericită, șeful meu în toane proaste”. Fiecare are o cruce de suportat, nu-i aşa? Și e posibil să ne obișnuim cu aceasta!

Oare chiar așa sa fie? Când Isus spune „poartă-mi crucea!”, reduce El ideea de cruce la ciondaneli și dureri de cap? Oare ceea ce ne cere El este să nu ne mai plângem de cineva din anturajul nostru care ne strică starea de bine?

Crucea înseamnă mult mai mult! E unealta lui Dumnezeu prin care izbăvește, instrumentul Său prin care salvează, dovada iubirii Sale pentru oameni.

Isus a spus: „Dacă voiște cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze”. (Luca 9:23)

BINECUVÂNTĂRI ALE DRAMEI DE LA CRUCE

G. Cornici

Ai suferit să pot avea
Concepții clare, sănătoase
Să port o cruce, chiar de-i grea
Dincol' de nori să pot vedea
Acele spații luminoase.

C-ai suferit atât de mult
Desigur, și eu port o vină
De-aceea-n veci am să Te-ascult
Și-n toate vreau să Te consult
De-i ploaie sau e zi senină.

Ai suferit bătut, scuipat
În necurmată agonie
Să-mi fie traiul cercetat
De-al Tău Cuvânt înmiresmat
Și de cereasca melodie.

Ai suferit să-mi dai puteri
Să nu cad pradă deznaidejii
Și-atunci când nu sunt primăveri
Să vină, totuși, adieri
Să-nlăture orice primejdii.

Ai suferit, dar ai răbdat
Când Te-au străpuns chinuitorii
Iar suferința grea mi-a dat

O misiune și-un mandat
Cu revelații și victorii.

Ai suferit...ai suferit
E-o dureroasă amintire
A fost o dramă ce-a-nsoțit
Enormul preț ce-a fost plătit
Să pot simți a Ta iubire.

Ai suferit să mă unești
Cu tot ce vine de la Tine
Și azi cu har mă copleșești,
Cu bucurii dumnezeiești
Ca sufletu-mi să Ti se-nchine.

Ca nimeni altul pe pământ
Ai suferit cu demnitate
Să pot purta un nou veșmânt
Și să rămân în Legământ
S-ajung, cu bine, în Cetate.

Că jertfa n-a fost în zadar
O dovedește rezultatul
Azi în vremelnicul hotar
Nespuse împliniri apar
Pentru acel numit "iertatul".